

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 481, 6.11.2025

Biroul permanent al Senatului

506, 17.11.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind unele măsuri
în vederea protejării consumatorului final în ceea ce privește
utilizarea materialelor lemnoase și a produselor derivate din
lemn, pentru încălzirea locuinței în sezonul rece**

Analizând propunerea legislativă privind unele măsuri în vederea protejării consumatorului final în ceea ce privește utilizarea materialelor lemnoase și a produselor derivate din lemn, pentru încălzirea locuinței în sezonul rece (b481/08.10.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/5630/13.10.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D863/15.10.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect reglementarea unor măsuri în vederea protejării consumatorului final în ceea ce privește utilizarea materialelor lemnoase și a produselor derivate din lemn, pentru încălzirea locuinței în sezonul rece.

Potrivit Expunerii de motive, „prezenta inițiativă legislativă urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a vieții, sănătății și securității cetățenilor, concomitent cu crearea premiselor pentru o funcționare corectă a pieței, astfel încât operatorii economici din domeniul comercializării masei lemnoase să nu fie stimulați să recurgă la practici incorecte”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la soluțiile legislative preconizate la art. 1 din prezenta propunere legislativă, este de analizat dacă nu sunt susceptibile a aduce atingere **principiului libertății economice consacrat de art. 45 din Constituția României, republicată.**

În acest sens, precizăm că în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că *„principiul libertății economice, garantat la nivel constituțional în anul 2003, odată cu revizuirea Constituției, (ce) constituie, împreună cu libera inițiativă, fundamentul economiei de piață, având un conținut normativ complex, care privește atât începerea unei activități economice, cât și desfășurarea acesteia într-un mediu concurențial nedistorsionat de bariere legale discriminatorii și practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale. În considerarea specificului economiei de piață, rolul statului este limitat la crearea cadrului general, economic, social și politic, necesar pentru derularea activității operatorilor economici, ceea ce implică adoptarea unor reglementări restrictive, dar în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor, reglementări care nu pot afecta substanța drepturilor¹”*.

Potrivit considerentelor aceleiași decizii, *„libertatea economică nu apare ca un drept absolut al persoanei, ci este condiționată de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale”* or, în cadrul Expunerii de motive, formularea *„încălzirea populației reprezintă o necesitate de viață care impune instituirea unor măsuri de protecție socială pentru asigurarea siguranței și sănătății publice și pentru garantarea respectării dreptului la viață atunci când categorii întregi de cetățeni riscă să fie afectate de creșteri de preț nejustificate la materialele lemnoase și la produsele derivate din lemn”*, nu este suficientă pentru a argumenta necesitatea îngrădirii acestei libertăți **din perspectiva protejării unor interese generale.**

¹ A se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 223/2018, publicată în Monitorul Oficial al României. Partea I, nr. 713 din 16 august 2018.

Referitor la acest aspect, precizăm că o limitare a libertății economice trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la **art. 53² din Legea fundamentală**.

Cu privire la acest aspect, menționăm că instanța de contencios constituțional a subliniat, în **Decizia nr. 241 din 3 mai 2022**, că „(...) *are în vedere jurisprudența sa cu privire la aplicarea **drepturilor și libertăților fundamentale** prin care a reținut că acestea se aplică și persoanelor juridice, în măsura în care prin intermediul acestora cetățenii își exercită un drept constituțional, iar exigențele unor drepturi sau libertăți fundamentale, spre exemplu accesul liber la justiție, libertatea individuală, dreptul de proprietate privată ori libertatea economică, se aplică și în privința persoanelor juridice*”.

Totodată, soluția legislativă de instituire a unui regim special, respectiv **plafonarea prețurilor finale pentru materialele lemnoase, precum și pentru produsele derivate din lemn, chiar și pentru o perioadă limitată de timp**, în lipsa unei motivări temeinice, este susceptibilă de a aduce atingere prevederilor constituționale ale **art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală³**, referitoare la economia de piață, prin care se instituie obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Libertatea comerțului apare, astfel ca fiind o cerință fundamentală a economiei de piață, care se concretizează în participarea neîngrădită a comercianților la schimburile de mărfuri și servicii, astfel încât nu sunt afectate regulile concurențiale, care presupun o confruntare loială între comercianții ce acționează pe același segment de piață și oferă consumatorilor produse similare.

Ca urmare a celor de mai sus, pentru a nu se crea premisele încălcării dispozițiilor constituționale enumerate mai sus, se impune argumentarea corespunzătoare, în cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare, a soluțiilor preconizate prin prezenta propunere legislativă.

² „**Art. 53.** – (1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății”.

³ „**Art. 135** (1) Economia României este economie de piață, bazată pe libera inițiativă și concurență.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;”.

5. La **titlu**, pentru claritatea și corectitudinea exprimării, propunem ca enunțul să debuteze, astfel: „**Lege privind stabilirea unor** măsuri în vederea protejării consumatorului ...”.

6. La **art. 1 alin. (3)**, se impune revederea normei întrucât, prin gradul mare de generalitate, utilizarea sintagmei „unităților de interes local” poate genera confuzii în aplicarea actului normativ, fiind necesară indicarea în mod expres a entităților vizate.

7. La **art. 3 alin. (2)**, precizăm că norma de trimitere la prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012, cu modificările și completările ulterioare, trebuie eliminată, întrucât respectivul articol stabilește principalele atribuțiile ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și nu agenții constatatori împuterniciți de către această instituție pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor.

În ceea ce privește formularea generică din finalul normei, referitoare la constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor „în acord cu atribuțiile și domeniul de competență al fiecărei instituții”, semnalăm că, pentru rigoare normativă, acesta trebuie înlocuită cu precizări exprese referitoare la sfera de competență a agenților constatatori ai celor două entități.

Ca urmare, se impune revederea și reformularea normei, în sensul celor menționate mai sus.

8. La **art. 5**, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, norma va avea următoarea formulare:

„Art. 5. – Dispozițiile art. 3 intră în vigoare la 10 zile de la data publicării prezentei legi în **Monitorul Oficial al României, Partea I**”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 855/05.11.2025